

Patnáctiletá dívka z Budějcka dobývá šipkařský svět

[Tweet](#)

středa, 14. října 2015, 17:21

Bára Hospodářská. Skromná a milá holka, která se učí být kadeřnicí, reprezentuje skvěle Českou republiku ve hře, o které si leckteří myslí, že se hraje pouze v barech a restauracích. Bára ale skvěle demonstruje svými úspěchy, že tomu tak není. Momentálně se vrátila z Anglie z mistrovství světa jednotlivců v klasických šipkách s trofejí za třetí místo.

Jak jste se dostala k hraní šipek?

Mamka vlastní restauraci. Jednou přes svého kamaráda zařídila, aby se i u nás hrály každý týden turnaje v šipkách. Nejdříve hrála ona, pak začala i sestra, které se za odehrané turnaje připisovaly body v žebříčku Jihočeského kraje juniorů a nakonec, aniž by to tušila, přivezla domů pohár. Umístila se jako druhá. A to mě nakoplo k tomu, abych začala hrát.

Jak je to dlouho, co jste začala?

Dva roky. Bylo mi třináct.

Je vám patnáct a už jste si vyházela účast na mistrovství světa klasických šipek?

Ano. Ale je to trochu složitější. V České republice není mnoho juniorů, kteří by házeli šipky, tak není tak těžké dostat se na první příčky, je to úplně jiné než ve světě. Na Winmau World Masters, světový šampionát mládeže v klasických šipkách, jsem se dostala úplně nečekaně. Hrála jsem teprve svůj druhý velký turnaj klasických šipek, a to mistrovství České republiky juniorek a skončila jsem druhá. Mrzelo mě to, protože první postupovala na mistrovství světa jednotlivců do Anglie. Jet na tak velký turnaj je dobrá příležitost. První se umístila Denisa Dadová, které už ale bylo osmnáct, takže již nemohla nastoupit za juniory a díky tomu jsem jela já. Tímto turnajem jsem se nominovala do reprezentace České republiky, se kterou jsme vyrazili do Dánska na Europe Cup, evropský pohár družstev, kde nejlepším výsledkem české výpravy bylo 5. místo v dívčích dvojicích, které jsem hrála s Veronikou Andrasovou. V Anglii jsem na mistrovství jednotlivců vybojovala třetí místo. Nyní máme pokračovat do Turecka na World Cup, což je světový pohár družstev.

Hrála jste ještě někde jinde v cizině?

Ano. Mezitím jsem jela na vlastní náklady do Chorvatska, kde se hrálo mistrovství Evropy a mistrovství světa v elektronických šipkách. Začala jsem mistrovstvím světa. Byla jsem hrozně nervózní, a to úplně ze všeho. Nedokázala jsem si vůbec představit, do čeho jdu. Nikdy předtím jsem nikde nebyla. Nakonec jsem se umístila třetí. Prohrála jsem s Ruskou. Byla jsem dost zaskočená její zákeřnou taktikou. Na to jsem nebyla připravená, ale každopádně jsem měla radost, že když už jsme do toho s rodinou investovali tolik peněz, že alespoň nějakou trofej domů dovezu. V dalších dnech následovalo mistrovství Evropy. Byla jsem připravena podat svůj nejlepší výkon. S Veronikou z Ruska, která mě vyřadila těsně před finálem mistrovství světa, jsem měla tu čest hrát znova ve finále. Šla jsem z lepší pozice, porazila jsem ji a stala se mistryní Evropy do osmnácti let 2015. Bylo to neskutečné. Hlavně ta atmosféra českých fanoušků a kamarádů, na to nikdy nezapomenu.

Nemáte žádného sponzora?

Ne. Když jsem jela do Chorvatska, přispěla mi Obec Libín, ale jinak to táhneme s rodinou sami.

Šipkaři nemívají sponzory?

Ve světě jich mají spoustu. Platí jim úplně vše, takže pak pro ně není problém zajet si zaházet například z Nizozemí do Čech, jen kvůli bodům do žebříčku. To já si dovolit nemohu.

A jak to je, když teď jedete do Turecka?

Jedu s českou reprezentací, to znamená, že určitou část za nás platí Česká šipková organizace a my si doplácíme zbytek, ale i tak je to finančně dost náročné.

Když vyhrajete první místo, máte šanci, že se vám investované peníze alespoň trochu vrátí?

Ne. Jakožto junior nemohu vyhrávat žádné peníze. Je to taková příprava na turnaje dospělých, kde už se o peníze hraje.

A co například vyhráváte vy?

Různé dárkové koše, poukazy na šipkařské vybavení a trofeje. Ale když startuji i v kategoriích dospělých, tak mám nárok na finanční odměnu.

Víte, kolik trofejí jste za ty dva roky nasbírala?

Přesně ne. (smích) Ale bude to něco okolo třiceti.

Jste nervózní ze světového poháru?

Zatím ne, ale myslím si, že to na mě padne, až budeme nastupovat do letadla. Důležité je snažit se nebýt nervózní při hře. Jak říkáme: „*Je to všechno v hlavě.*“ Můžete mít naházeno, kolik chcete, ale když se dostaví tréma a rozklepou se ruce, tak s tím nic neuděláte. Někdy rozhodují i milimetry.

Máte nějaký fígl, jak tomu předejít?

Snažím se nemít absolutní přehled o tom s kým a o co hraji. Kdybych to věděla, byla bych daleko nervóznější, než když to nevím. Snažím se pokaždé hrát co nejlépe a naplno. Hlavně myslím na to, že když se dobře umístím a dovezu domů nějakou tu trofej, budou z toho mít doma velkou radost, a to mě dost motivuje. Hlavní je trénovat a sbírat zkušenosti na různých turnajích.

Napsala **Alena Voglová**